

Opinions

IDE PARVULARIOS

Años atrás, los desplazamientos eran un inconveniente por falta de vehículos, hoy día, g. a D., se ha solucionado gracias a las locomociones existentes. Pero, por favor, no seamos tan «modernistas» (si es ésta la palabra adecuada), que incluso tengamos que motorizar a nuestros pequeños.

Este año los párvulos del Rieral han tenido modificaciones de local y tienen que desplazarse un poco más lejos. Yo no dudo que a partir de cierta edad sea autorizado el transporte escolar, pero no nos empeñemos en que niños tan pequeños sean viajeros.

Poniendo un poco de interés y máxima voluntad, sin mirar perjuicios propios y ajenos, evitaríamos ciertas molestias y peligros para esos niños.

Pese a lo bien que se nos trató de explicar, para suprimir un local de párvulos, sabiendo TODOS la necesidad que hay de él y más lo que costó para que funcionara, no logro entender lo imposible que resulta subvencionar los gastos que ocasionaba.

Sin embargo se dio una cantidad de pesetas (200.000, según Radio Sabadell, conexión con Granollers) para la enseñanza de la lengua catalana, exageradas creo yo, pensando en nuestra pequeña economía.

No quisiera que mis modestas opiniones fueran interpretadas mal. Que nadie se agravie, pero sí pido que las tengan un poco en cuenta, porque esos niños que se han quedado sin parvulario también son de este pueblo.

José Serrat

AIGUA PER STA. EULALIA

He llegit a la revista «Comunitat Cristiana» del 8 d'octubre, en la secció «Batec de la Ciutat», la referència d'una trobada de les autoritats comarcals amb les provincials el passat dia 5 d'octubre a Granollers.

D'entre els temes que es diu que es tractaren es parla del probable embassament a construir als Gorcs, i que entre d'altres municipis proporcionaria aigua a Sta. Eulàlia, i que el projecte ja està molt avançat i només manca demanar una ajuda a la Mancomunitat.

Seria molt demanar que, des d'aquí, alguna autoritat ens pogués informar més detalladament? Gràcies!

J.

Carta oberta

al Sr. Director de «RONSANA»

Octubre 1975

Distingit senyor i amic:

Unes ratlles solament, per a demanar-vos que volgueu fer avinent a tots els lectors de «Ronsana» i per extensió a tots els habitants de Santa Eulàlia, Lliçà, Bigues i L'Ametlla unes consideracions que penso que són d'interès general.

L'any passat quan vàrem acabar les 10 cròniques publicades mesalment amb el títol «El que hem vist a la Xina Roja» realitzàrem amb l'ajuda de diferents amics (Cabot, Flaqué, Dantí, Aixelà...) la projecció a triple ecran i estereofonia de «XINA 73», que era una col·lecció visual de tot el que s'havia publicat en la Revista a través de 1.200 diapositives en color. Això es va escaure una nit del mes de juliol i tingué lloc en el frontó de casa, amb assistència força nombrosa.

Enguany, en acabar l'altra sèrie de cròniques intitolada «CONTINENT SENSE ESPERANÇA», finida en el número de Setembre, ens hem trobat un xic retardats en el nostre primitiu pla. Les nits són fredes, el frontó inhabitable de nit i en Genís Puigdomènech i els acolits ens ha guarnit les obres de taulons i trenca colls, fent impossible el circular-hi sense risc.

Pensant en algun lloc on es pogués projectar la sèrie «Continent sense esperança» i tenint en compte que molts dels habitants i estiejants de Santa Eulàlia han col·laborat econòmicament en l'adecentament del Casal, i després de veure com moltes tardes i nits bons amics col·laboren professional, manualment i gratuïta en una obra de tots, hem cregut que seria una bona cosa que «Ronsana» gestionés, així que les obres fossin acabades, de programar una trilogia que podria ésser, en principi:

Primer: Projecció a tres pantalles i estereofonia de CONTINENT SENSE ESPERANÇA.

Segon: Projecció de ANAPURNA personalment per Jordi Pons Sangenis.

Tercer: Projecció a tres pantalles i estereofonia de XINA 73, ja que són moltes les persones que ens ho han demanat per no haver vist la sessió del Juliol del 74.

Aquesta seria la nostra contribució a la inauguració del «nou» CASAL.

Tot això no és gran cosa, però penso que els que hem deixat lluny els anys de la joventut tenim l'obligació moral d'estimular i eixamplar els horitzons dels qui volen anar amunt, i d'una manera concreta d'aquesta Unió Excursionista de Catalunya - Delegació de la Vall del Tenes, suara fent les seves primeres armes. I no com, per altres bandes, perdent el temps en discussions bizantines que estimulen la ferocitat de la premsa de polèmica negra i reaviven l'animadversió del poble.

La mort està al girar la cantonada. Ho veiem, ho sabem, acaba de passar. Aprofitem el temps que ens queda per a fer quelcom útil a la col·lectivitat i a l'alegria de l'esperit.

Espero, senyor director, volgueu dir-me quelcom d'aquestes quatre idees esfilagarçades i d'una proposta poc madurada però molt il·lusionada.

Dr. Eduard Padrós de Palacios

Amic Dr. Eduard Padrós:

Trobo molt encertat i generós el vostre oferiment, i no crec pas que hi hagi cap inconvenient per part dels responsables del Casal per portar a terme aquest atractiu programa, sinó més aviat tot el contrari. Pot estar segur que faré, per la meua part, tot el que calgui perquè això arribi a bon terme, ja que sens dubte complaurà als vostres adictes i nombrosos lectors.

J. J. Vallicrosa

CARPINTERIA MECANICA

Andrés Torner

El Rieral

Teléfono 23

SANTA EULALIA DE RONSANA